

[Pia Christmas-Møller]

medlemskab af en arbejdsløhedskasse, men dette nye krav bliver indført på en sådan måde, at alle får rimelig tid til at indrette sig på det, og det er ligeledes vigtigt, at overgangsordningen samtidig sikrer, at ingen årgange kommer i klemme.

Vi er også godt tilfredse med, at der ikke sker nogen ændringer i reglerne for fradrag i efterlønnen i forbindelse med andre pensions- eller opsparingsforhold. Det er ligeledes lykkedes at gennemføre en fortrydelsesret, hvorefter det bliver muligt at udtræde og genindtræde i efterlønsordningen én gang. En præmiering af de beskæftigede 60-årige, der venter med at gå på efterløn, til de fylder 63 år, blev det også til. De får nu ret til at få den høje sats i hele efterlønsperioden.

Det konservative ønske om at blødgøre den alt for stive 200-timers-regel kom ikke med i denne omgang. Det spørgsmål er forligspartierne imidlertid forpligtet til at vende tilbage til i det nye år, og vi håber, at det vil lykkes at finde frem til en større grad af fleksibilitet, så de ældre har lov til at have lidt bibeskæftigelse uden at ryge ud af ordningen.

Et forlig, der giver folk bedre og flere tilbud, sparer det offentlige for ca. 700 mio. kr. og samtidig indeholder gode perspektiver for de næste skridt, er et gedigent, ja, nærmest flot resultat, som ikke alene arbejdsministeren, men alle herinde kan være tilfreds med.

Duetoft (CD):

Naturligvis kan man glæde sig over, at der ligger en ganske stor besparelse i dette forlig, men jeg vil godt sige, at det er ikke det vigtigste. Det vigtigste er efter CD's og min personlige opfattelse, at vi får klaret nogle problemer for nogle 55-59-årige, som af og til føler sig meget dårligt behandlet, fordi man bliver tvunget ud i nogle tilbud, som man ikke synes der er nogen fremtid i.

Men når jeg overhovedet tager ordet her ved denne debat, er det kun for at sige, at vi beklager meget, selv om vi støtter forliget, at det ikke kunne lade sig gøre at gøre noget for dem over 60 år. Vi ved jo, at vi skal diskutere sagen i foråret 1992, så vi vil allerede nu melde, at når regeringen spiller ud med at udvide timeantallet i efterlønsordningen og Socialdemokratiet spiller ud med en seniorydelse, opfatter vi det ikke som to alternative muligheder. Vi opfatter

det som to supplerende muligheder, fordi efterlønnen er for mennesker, der vil forlade arbejdsmarkedet, men gerne vil have lidt arbejde ved siden af, mens seniorydelsen er et tilbud til dem, der bliver på arbejdsmarkedet, men ønsker en nedsættelse af arbejdstiden.

Så vi vil godt allerede nu melde, at for os at se er løsningen i forårets forhandlinger, at vi får flere sideløbende ordninger, der retter sig mod forskellige grupper. I virkeligheden burde vi måske vedtage både den socialdemokratiske model og regeringens model i foråret 1992; det vil vi i hvert fald arbejde for. Jeg synes, den melding skal komme allerede i dag, så vi ikke får en hanekamp eller hønekamp, eller hvad det nu bliver, i forårets løb. Det ville være lidt synd for hele sagen.

Men vi er også glade for forliget og støtter det selvfølgelig.

Jytte Andersen (S):

Nu er der jo ikke tradition for, at vi ved tredjebehandlingen af en meget bred politisk aftale dissekerer, hvad forligspartierne har fået eller ikke fået. Men når nu fru Pia Christmas-Møller har følt behov for at tage den store tur, vil jeg da godt på Socialdemokratiets vegne udtrykke, hvad vi hæfter os ved i denne aftale.

Der sker ikke nogen kontingentforhøjelse for a-kassemedlemmer, der sker ikke nogen forhøjelse af efterlønsalderen til 62 år, der sker ikke nogen spolerang af de principper, som efterlønnen hviler på, nemlig at man kan forlade arbejdsmarkedet og stadig har mulighed for at tage småjob i op til 200 timer om året. Vi er også meget tilfredse med, at den model, som arbejdsministeren havde lagt op til med 950 timer, er sparket til hjørnespark, er sparket ind i et udredningsarbejde, som til foråret 1992 skal give os et grundlag for, hvordan vi kan sikre en gradvis aftrapning fra arbejdsmarkedet, uden at det giver voldsomme sammenstødsproblemer og samspilsproblemer for de ældre, og uden at det ødelægger efterlønsordningens principper.

Vi havde gerne set, at overgangsydelsen til den gruppe af langtidsledige, som nu får dette tilbud, havde ligget på samme niveau som deres individuelle dagpengesats. Det lykkedes ikke at komme igennem med det, og derfor har vi hæftet os meget ved arbejdsministerens ændringsforslag, hvorefter den enkelte langtidsle-